

Beregszászi Harangszó

A Beregszászi Szent Kereszt Plébánia hírlevele

IV. évf. 32. szám – ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (2014.08.10.)

OLVASMÁNY 1 Kir 19, 9a. 11-13a, SZENTLECKE Róm 9, 1-5

Válasz: Urunk, mutasd meg nekünk irgalmas szívedet, * és üdvösségünket add meg nekünk!

Márk és János a vízen járás csodáját más összefüggésben mondja el. Máté itt az Egyházzal hozza kapcsolatba. A csónakjelképezi az Egyházat, amely küzd a történelem viharáival, de Krisztus szeme rajta van, s kellő időben megmutatja erejét. Péter és az apostolok a hatalmat Krisztustól kapják, s annak segítségével bemutatathatják a világnak, hogy az Egyház nem egyszerű földi intézmény, hanem az üdvösség eszköze. Különösen akkor, ha állandóan megvalljuk, hogy Jézus az Isten Fia.

EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből (Mt 14, 22-33)

Amikor (a kenyérszaporítás után) a tömeg befejezte az étkezést, Jézus mindjárt a csónakba parancsolta tanítványait, hogy amíg ő elbocsátja a tömeget, menjenek át előtte a túlsó partra. Amint elbocsátotta az embereket, fölment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék. Közben beesteledett, s ő ott volt egymagában. A csónak pedig már jó pár stádiumnyira eltávolodott a parttól. Hányták-vetették a hullámok, mert ellenszél fújt. Éjszaka a negyedik órváltás idején Jézus elindult feléjük a víz színén járva. Amikor észrevették, azt hitték, hogy kísértet, és rémületükben felkiáltottak. De Jézus azonnal megszólította őket: „Bátorság! Én vagyok! Ne féljete!” Erre Péter odaszólt neki: „Uram, ha te vagy az, parancsold meg, hogy hozzád menjek a vízre!” Ő azt mondta: „Jöjj!” Péter ki is szállt a csónakból, elindult a vízre, és ment Jézus felé. De az erős szél láttán megijedt, és merülni kezdett. Felkiáltott: „Ments meg, Uram!” Jézus nyomban kinyújtotta kezét, megfogta őt, és így szólt hozzá: „Te kicsinyhitű, miért kételkedtél?” Mikor beszálltak a bárkába, a szél elállt. A csónakban levők pedig leborultak előtte, és így szóltak: „Te valóban az Isten Fia vagy!”

A hét szentje: SZENT LŐRINC diakónus, vértanú

Szent Lőrinc példája a szolgálat példája. Egészen Isten szolgálta a vértanúságig.

Valeriánus császár keresztényüldözése idején, II. Sixtus pápa tanítványa és kiváló tulajdonságai miatt, fiatal kora ellenére fődiakónus volt. Mint ilyen a pápa oldalán segédkezett a szent áldozat bemutatásánál, az egyházi javakat őrizte, és a szegényeket gondozta. Amikor Sixtus pápát elfogták, szomorúan kérdezte: "Atyám, hová mész fiad nélkül?" De a pápa megvigasztalta, hogy néhány nap múlva követni fogja, de addig szét kell osztania az Egyház javait a szegények között, hogy a pogányok kezére ne kerüljön. Feladatát elvégezte. Közben megtudták, hogy ő a vagyon őrzője és elfogták. Amikor az Egyház vagyonát követelték, elővezette a betegeket és a szegényeket. Kegyetlenül megkínózták. A fogságban vakokat gyógyított meg, a megtérteket megkeresztelte. Végül a prefektus parancsára tüzes rostélyra fektették, és elevenen elégették 258. augusztus 10-én. Sírja fölé Nagy Konstantin császár bazilikát emelt, mely egyike Róma hét fő templomának. Az ember ösztönösen irtózik a szenvedéstől, az erőszaktól, a haláltól, mivel harmóniára van teremtve. Ez mutatkozott meg az Istenember Getszemáni kert-beli gyötrelmében - "Atyám, ha lehet, müljék el ez a pohár!". Jézusban az Atya és az emberek iránti szeretet legyőzte ezt az irtózást, ezt a félelmet. A vértanúk ebben követték és követik Jézust. Az Isten és emberek iránti szeretet felülkerekedik bennük az ösztönös irtózáson. Ennek az irtózásnak az alapja nem más, mint az önzés. Ez pedig nem lehetett meg Jézusban, és nem lehet meg egyetlen igazi követőjében sem. Minden keresztény hivatása, hogy Isten és az emberek iránti szeretetből lemondjon önzéséről és Krisztus

követésében másokért éljen. Ez a mennyország kezdete a földön.

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2014 AUGUSZTUSÁBAN

Hívom a családokat, a házaspárokat, a jegyeseket és a szerelmeseket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!

Munkatársai egymás után gratuláltak a leendő férjnek, amikor az irodában közlő házasságkötése alkalmából felköszöntötték. Volt, aki csak jókívánásokat mondott, volt, aki tréfálkozott, egyesek meg szép szavakba foglalták a házasság és a család dicséretét. A főnök, aki alig volt idősebb a leendő férjnél, figyelmeztette: Ma már szabadok vagyunk, a huszonegyedik század kultúrnemzeteiben a férfiak és a nők szabadok, életükről, sorsukról maguk döntenek, senki és semmi nem kötelezheti őket valamilyen életformára. Te most úgy döntöttél, hogy házasságot kötsz, mert úgy látod, hogy ez most neked jó. Ne felejtse el azonban, hogy ez a döntésed nem foszt meg szabadságodtól. Ahhoz, hogy sohase bánd meg döntésedet, legyél mindig tudatában szabadságodnak, és élj bátran vele! Az ember szabadsága korunk egyik legnagyobb értékének!

Az ember elképzeli bármit, vágyakozhat sok mindenre, de mert értelmes lény, ismeri biológiai és fizikai korlátait, tisztában van saját szellemi adottságaival, számolni tud társadalmi környezetével, tehát képes önállóan elhatározni és végrehajtani egy emberi cselekedetet. Abszolút szabadsága egyedül a mindenható Istennek van, Őt semmi nem korlátozhatja, számára nincs lehetetlen. Az emberi szabadság az értelemről és az akaratból eredő képesség. Értelmünk szabad, a Teremtő nem szabott határt tudásvágyunknak, értelmünk képes átfogni az egész világmindenséget. Akaratunk is szabad, szabadon dönthetünk a jó és a rossz között. Emberi méltóságunk alapja az, hogy Isten saját képmására teremtett minket, szabad értelmet és szabad akaratot kaptunk Tőle. Az ember azonban sok esetben, noha belátja, hogy az adott helyzetben mi lenne a helyes cselekedet, noha akarja a jót, a maga erejéből mégsem képes a jóra, mert gyarló, rosszra hajló ember. Szent Pál írja: „Hisz nem teszem a jót, amelyet akarok, hanem azt teszem, amit nem akarok, a rosszat. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, már nem én teszem azt, hanem a bűn, amely bennem lakik.” (Róm 7,19–20) A bennünk lakó bünt pedig csak a kegyelem segítségével győzhetjük le. Hiába van szabad értelmünk, szabad akaratunk, ha a kegyelem nem segít minket jóakaratumk érvényesülésében.

A szabadságot nem emberek adják egymásnak, nem uralkodók vagy kormányok rendelik el, a szabadság Isten ajándéka, amelytől az embert semmi nem foszthatja meg, mert emberi méltóságának velejárója. A kegyelmet nem lehet pénzzel, hatalommal vagy csalafintasággal megszerezni, a kegyelem Istennek az üdvösség érdekében adott ingyenes ajándéka, mely a teremtményt sem természet, sem érdeme alapján nem illeti meg, és jogosigénye sem lehet rá.

Hogyan segíthetitek gyerekeiteket abban, hogy mindig a jót akarják, és jóakaratumkat érvényesíteni is tudják? Mondjatok példát olyan esetekre, amikor látszólag reménytelen helyzetekben és körülmények között is sikerült élni a szabadsággal!

Ferenc pápa írja *Evangélii Gaudium* című apostoli buzdításában: „Az uralkodó kultúrában a külsődleges, a közvetlen, a látható, a gyors, a felszínes és esetleges foglalja el az első helyet. A valóságos átadja a helyét a látszat szerintinek. Sok országban a globalizáció a kulturális gyökerek gyorsuló romlását hozta magával, más – gazdaságilag fejlett, ám etikailag elgyengült – kultúrákhoz tartozó irányzatok beáradásával együtt.” (EG 62) A felszínen úgy látszik, a nők és a férfiak mai társadalmunkban szabadok, szabadon dönthetnek életformájukról. Ezt a szabadságot egyesek úgy értelmezik,

hogy mindenki bármikor létesíthet kapcsolatot bárkivel, és ha neki úgy tetszik, kapcsolatát akár házasságnak is nevezheti. Ha pedig ezt megunta, felcserélheti egy újabb kapcsolatra. Hogy aztán ez a magatartás milyen következményekkel jár mások – a társ(ak), a gyerekek, az egész társadalom – életére, azzal korunk individualista embere nem foglalkozik. Aki figyelmen kívül hagyja a szabadsággal járó felelősségét, az szabados életmódjával mélyíti korunk társadalmának súlyos erkölcsi válságát.

Júliusi napközi tábor a plébánián

Július 21 -25-ig ismét napközi hittantábor volt, most már az új plébánián. Reggelente misével kezdtünk, tízórai után Tóni atya történeteket mesélt. Hétfőn a Karácsony történetét mesélte, kedden Jézus gyerekkorát, szerdán a megkeresztelkedésről hallottunk, csütörtökön Jézus haláláról.

Nagyon tetszett nekünk a metázás, a zsinagóga, a kézműveskedés, és Tóni atya viccei.

Pénteken Ungvárra készülődtünk, de már az Oázisnál kidurrant a kereke a busznak. Míg mi a játszótéren játszottunk, megjavították a buszt, de ezek után már csak Munkácsra mertünk menni. Meglátogattuk a munkácsi várat, ezen kívül sok templomot is. A püspök atyával is találkoztunk. Ezt követően fagyizni mentünk.

Jó volt a játszótéren a sok játék, a benti játékok az eső idején, a fiúknak a focizás, és az az ének, amit a községi táborból hoztak nekünk a nagyok.

Nekünk nagyon tetszett a tábor, reméljük máskor is lesz még ilyen. *Bárdos Viktória és Baráth Réka*

Az élet igéje – 2014. augusztus (I. rész)

„Bocsáss meg a másik embernek, ha vétett, imádkozz, s neked is megbocsátják vétkeid.” (Sir 28,2)

Ez az életige az egyik ószövetségi könyvből való. Krisztus előtt 170-180 körül írta egy írástudó bölcs, Ben Szira, aki Jeruzsálemben folytatott tanítói tevékenységet. Olyan témát tanít, mely kedves az egész bibliai bölcséleti hagyomány szemében. Eszerint Isten irgalmas a bűnösökhöz, és nekünk is példája szerint kell cselekednünk. Az Úr megbocsátjaminden vétünköt, mert „irgalmas és könyörületes, szelíd a haragban és gazdag az irgalomban” (vö. Zsolt 103,3.8). Becsukja szemét, hogy ne lássa többé bűneinket (vö. Bölcs 11,23), elfelejti és háta mögé veti minden vétünköt (vö. Iz 38,17). Ő ugyanis, mivel ismeri kicsiségünket és nyomorúságunkat – írja másutt Ben Szira –, „megsokszorozza a bűnbocsánatot”. Isten, mint minden apa és anya, mivel szereti gyermekeit, megbocsát nekik, megajándékozza őket bizalmával, elrejt hibáikat, és fáradhatatlanul bátorítja őket.

Isten, mivel apa és anya, nem elégszik meg azzal, hogy szereti gyermekeit és megbocsát nekik. Az a vágya, hogy ők is testvérként tekintsenek egymásra, egyetértsenek, szeressék egymást. Az egyetemes testvériség tehát Istennek az emberiségről alkotott nagy terve. Olyan testvériség ez, amely erősebb az óhatatlanul bekövetkező megosztottságnál, feszültségeknél, haragnál, amelyek a meg nem értés és az elkövetett hibák következtében oly könnyen kialakulnak.

Gyakran családok hullnak szét, mert nem tudunk megbocsátani egymásnak. Ősi gyűlölet táplálja a rokonok, a társadalmi csoportosulások, a népek közötti megosztottságot. Még olyanok is akadnak, akik azt tanítják, hogy ne felejtjük el az elszenvedett sérelmeket, hogy tápláljuk magunkban a bosszút... Így az alattomos harag megmérgezi a lelket és kikezdi a szívet.

Vannak, akik azt gondolják, hogy a megbocsátás a gyengeség jele. Nem így van. A megbocsátás igen nagy bátorság megnyilvánulása, igazi szeretet, a leghitelesebb szeretet, mert érdek nélküli. „Ha csupán azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi lesz a jutalmatok?” – mondja Jézus. – Ezt mindenki meg tudja tenni. „Szeressétek ellenségeiteket!” (vö. Iz

38,17)

Nekünk is meg kell tanulnunk Jézustól az apai és anyai szeretetet, az irgalmas szeretetet mindazok iránt, akikkel napunk során találkozunk, különösen azok iránt, akik valamiképp hibáznak. Akik pedig meghívást kaptak egy közösségi lelkeségre, azaz a keresztyén lelkeségre, azoktól az Újszövetség még többet kér: „Bocsássatok meg egymásnak!” (Kol 3,13) A kölcsönös szeretet szinte szövetséget kér tőlünk: legyünk mindig készek megbocsátani egymásnak! Csak így járulhatunk hozzá az egyetemes testvériség létrejöttéhez.

„Bocsáss meg a másik embernek, ha vétett, imádkozz, s neked is megbocsátják vétkeid.”

E szavak nemcsak arra hívnak, hogy legyünk könyörületesek, hanem eszünkbe juttatják azt is, hogy a megbocsátás szükséges feltétele annak, hogy nekünk is megbocsássonak. Jézus maga figyelmeztet minket: „Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek majd nektek is.” (Mt 7,2) „Boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak.” (Mt 5,7) Ha ugyanis a szív megkeményedett a gyűlölettől, nem lesz képes felismerni és befogadni Isten irgalmas szeretetét.

PLÉBÁIAI HIRDETÉSEK

+ Szentmisék előtt fél órával gyóntatás.

+ a plébánia július folyamán a Sevcsenkó u. 3. szám alól a Bethlen u. 2. szám alá költözött.

+ Losák István nagybégányi plébános augusztus 1-től a plébániánkról látja el a rábizott egyházközségeket.

+ Kérjük a szentmisére személygépkocsival érkező híveket, hogy ne hajtsanak be a templomudvarra, inkább a Bethlen utcán parkoljanak. A Bethlen utcai kaput a szentmisék ideje alatt nyitva tartjuk, azon keresztül könnyen megközelíthetik a templomot.

+ Aki még nem fizette be a 2013-as és/vagy 2014-es egyházközségi hozzájárulást, azt kérjük mihamarabb egye meg Zékány Erzsébetnél a sekrestyében.

IGENAPTÁR (A év)

10. (v) SZENT LÓRINC

1Kir 19,9a.11-13a; Zs 84; Róm 9,1-5; Mt 14,22-33

Jöjj ki, és állj a hegyre az Úr színe elé!

11. (h) SZENT KLÁRA

Ez 1,2-5.24-28c; Zs 148; Mt 17,22-27

Ilyen volt az Úr dicsőségének a látványa

12. (k) CHANTAL SZENT JOHANNA FRANCISKA

Ez 2,8 - 3,4; Zs 118,14-131; Mt 18,1-5.10.12-14

Emberfia, menj el, és hirdetsd igéimet!

13. (sze) BOLDOG XI. INCE PÁPA

Ez 9,1-7; 10,18-22; Zs 112; Mt 18,15-20

Tégy jelt azoknak a homlokára, akik nyögnek bűneik miatt!

14. (cs) SZENT MAXIMILIÁN KOLBE

Ez 12,1-12; Zs 77, 56-62; Mt 18,21 - 19,1

Én intő jel vagyok számotokra

15. (p) SZŰZ MÁRIA MENNYBEMENETELE (NAGYBOLDOGASSZONY)

Jel 11,19a; 12,1-6a.10; Zs 44; 1Kor 15,20-26; Lk 1,39-56

Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, kinek öltözete a nap

16. (szo) Ez 18,1-10.13b.30-32; Zs 50; Mt 19,13-15

Mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, térjete hát meg, és éljete.

HETI MISEREND

11,13,14. (h,sze,cs) **8 Beregszász**

15 (p)

8 Ardó 10 Beregszász 12 Macsola

12,16. (k,szo)

16:30 Ardó 17 Beregszász

17. (v)

8 Macsola 10 Beregszász

BEREGSZÁSI RÓMAI KATOLIKUS SZENTKERESZT PLÉBÁNIA

Tel/fax: 4-20-87, web: www.beregszaszplebania.org.ua

Mobil: 099-780-18-78 / e-mail: beregszaszplebania@gmail.com

Ukrajna, 90202 Beregszász, Rákóczi tér 6.

Felölös szerkesztő: Jakab Annamária

Plébániai iroda nyitva 9:00-17:00 között hétköznap a templomudvaron